

Борбата

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ

ВЕЛИКО ТЪРНОВО • ВТОРНИК • 13 АВГУСТ 1968 г. ГОДИНА XXV • БРОЙ 97 (2444) ЦЕНА 2 ст.

ПРЕД ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

ДО КРАЯ НА МЕСЕЦА — НАДПЛАНОВА ПРОДУКЦИЯ ЗА 140 000 ЛЕВА

Колективът на ТПК „Съзнание“ — Горна Оряховица всекидневно разгаря социалистическото съревнование, за да може да посрещне по-достойно националния ни празник Девети септември. През последните дни трудолюбивите оператори експедираха една от първите си пратки от допълнителните 40 000 ролки за износ и изпълниха осеммесечната си производствена програма.

До края на месеца те ще осигурят надпланова продукция за 140 000 лева. В челните редици на трудовата надпревара са бригадите на Любен Чобанов и Стефан Младенов.

М. Шалаверова

НОВИ ПРОИЗВОДСТВА

Трудовата надпревара пред светлия празник се чувства във всеки кът, при всеки став в цеха за персийски килими на промишлеността в гр. Елена. От няколко месеца творческият колектив усвоява нови производства — оригинални еленски гъбери и мъжки шалчета. Досегашните резултати радват всички. До края на годината ще бъдат произведени над 15 000 шалчета, а за следващата година се предвижда изработването на 100 000 броя. Ще се увеличи производството на гъбери и персийските килими.

Наред с борбата за повече и по-висококачествено производство работничките постигнаха значителни успехи в икономията на материали. До 10 август годишното обещание за икономия на вълнена прежда е изпълнено с 50 килограма.

В предпразничното съревнование с над 130 на сто изпълнение на трудовите норми изпълняват килимарките Гургена Никитова, Мария Пеева, Анка Славова. Койка Йорданова, Елена Вълчанова, Иванка Савава и много други.

К. Василев

БОРБАТА ЗА ТЕХНИЧЕСКИ ПРОГРЕС — БОРБА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ОБЕЩАНИЯТА

Работниците, специалистите и служителите от керамичния цех „Странджа“ в Полски Тръмбеш са подготвят за достойна среща на Деня на свободата. Едновременно с всекидневната борба за изпълнение на всички производствени задачи колективът работи упорито за внедряване на висок технически прогрес, за подобряване организацията на труда и по-добро използване на работната сила и техниката.

През последните месеци в цеха са постигнати добри успехи в борбата за подобряване качеството на продукцията и намалението на брака благодарение на новите бетонови писти за банкетните площадки. А новостроената сушилна за керемиди даде възможност да се увеличи сезонността на производството, да се увеличи продукцията и да се подобри производителността на труда. Техническите подобрения дадоха слава и на борбата за изпълнение на обещанията, посветени на 25-та годишнина на Свободата.

Вместо предвидената печалба от 2400 лв., за първото полугодие беше реализирана печалба от 9000 лева.

М. Цонев

ДУМАТА НА ПЪРВИТЕ

И при петдневната работна седмица графичите се изпълняват ★ Да не затихва ентузиазмът от първите дни

ГИНА СИМЕОНОВА: — Ние, жените, можем да почувствуваме много добре предимствата на двата почивни дни.

Една дълголетна работническа мечта и една немногоотдавнашна партийно-правителствена поведла във Визавода — Павликени е вече факт — в първия августовски ден колективът премина към петдневна работна седмица. Събитие, което по своето значение надхвърля рамките на предприятието, на града и т.с. сира бъдещите пътища на много колективи в окръга.

С плана за 1968 година колективът на Визавода в Павликени получи за решаване един голям проблем — да се подготви за петдневна работна седмица от втората половина на годината. Цифрите показват, че при график 45 500 бутлици се подготвят средно по над 46 000. А преди първи август при план 42 000 се осигуряваха по 43 000 броя. Радващи са и резултатите от работата на всички отдели. Многомесечната предварителна подготовка не е отишла напразно. Вълненията от първите пробни дни през юни са помогнали за правилното разрешение на много проблеми, свързани с намалената работна седмица. Оказва се обаче, че е било като че ли „по-леко“ да се обезпечат нормални условия за постигане на предвидената производителност на труда и запазване на

съществуващото заплащане при петдневна работна седмица, а е по-трудно да се организира почивката на хората през двата дни.

Работничек-комунист Георги Йорданов е във Визавода от 1944 година. Той сподели, че без съмнение и колебание се е включил в предварителната подготовка, че го радват постиженията от първите работни дни. Колкото за почивките, според него, всеки има какво да прави, но важно е ръководството по-добре да обмисли всичко. Друга работничка — профсъюзната активистка и носителка на „Паспорта на трудовата слава“, комунистката Гина Симеонова също изказа своето задоволство от увеличаването на почивните дни. Тя, както и Милка Ангелова и др. съвсем сериозно мислят, че за да има наистина за трудовете жени стопроцентова почивка, трябва да се направят още много неща. Какво имаха предвид те? На първо място аксиомата, че за „жената в къщи винаги има работа“. Оттук и изводът, че жените, които работят, трябва по-често да се извеждат извън домовете. Всички работнички бяха единодушни, че сега ще имат повече време за възпитанието на своите деца, за участие в разхубавяването на кварталите. В същия дух бяха принудени и кратки „интервюта“ и с Иван Маринов, Христо Иванов и др. Общо е впечатлението, че който не изказа нито мъка, нито жалба за старото работно време или преумора от изминалите дни. Очевиден е резултат за всичко на специалностите, на партийната, профсъюзната и комсомолската организация.

Но не всичко още е намерило своето най-правилно разрешение. И сега, и в бъдеще има да се разрешават редица проблеми от производствен и производствено-непроизводствен характер. Докато за първите няма съмнение, че ще бъдат навреме разрешени, то за вторите трябва да се помисли и повече, и по-добре.

М. МАНОЛОВ
Снимки: авторът

ГЕОРГИ ЙОРДАНОВ: — Много съм радостен, че съм член на колектива, който работи вече пет дни в седмицата.

НАЧЕЛО В СЪРЕВНОВАНИЕТО

Колективът на крановиците е един от малките колективи в ЗСБИ „Г. Терзиев“ — Свищов. Състои се от единадесет души. В обявеното съревнование с работничките от ремонтната работилница и транспорта крановиците излязоха на чело. Съвременно то товари и разтоварват готовата продукция, не допускат дегубиране на вагоните, поддържат в образцов вид работните площадки. За пример със своя съзнателен труд са Иванка Маркова, Мария Белчева, Цветанка Донева, Вера Влаева.

И. Григоров

Високопатриотичен почин

НАШИТЕ СЪНАРОДНИЦИ В УНГАРИЯ ВЕЧЕ ЗАПИСАХА 79 100 ФОРИНТА ЗА ПОСТРОЯВАНЕ ПАМЕТНИК НА ПАТРИАРХ ЕВТИМИЙ ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО • БЪЛГАРСКИТЕ СЕМЕЙСТВА ВНАСЯТ СРЕДНО ПО 35 ЛЕВА. • ПОДПИСКАТА ПРОДЪЛЖАВА.

Възвръщането на славата на древния Търновград вълнува не само българите, които живеят в пределите на Отечеството, но и нашите сънародници, пръснати по петте континенти на земното кълбо.

Макар и на десетки хиляди километри от Родината, много български правят всичко възможно по силите си и дават своята дан за преуспяването

(Следва на 4 стр.)

Решенията на Юлския пленум — В центъра на вниманието

Оживлението, обхващало трудовите колективи в окръга след публикуването на материалите от Юлския пленум на Централния комитет на БКП, с всеки ден расте. Комунистите и трудовете хора от окръга намират в решенията на пленума отговор на много вълнуващи въпроси. С цялото си сърце те одобряват творческия подход на Централния комитет на Партията както към решаването на икономическите проблеми, така и към всички ония явления, които правилно разрешение ще допринесе за разцъфтяването на нашата Родина.

Затова сега в окръга по-претият, в трудово-кооператив-

ни земеделски стопанства този партийен документ е в центъра на вниманието на трудовете се.

Снощи във Визовград първият секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов говори за огромното значение на решенията на Юлския пленум за бъдещето на нашата Родина.

По партийни групи комунистите в пивоварния завод „Балкан“ във Велико Търново с интерес се запознаха с решенията на този исторически пленум.

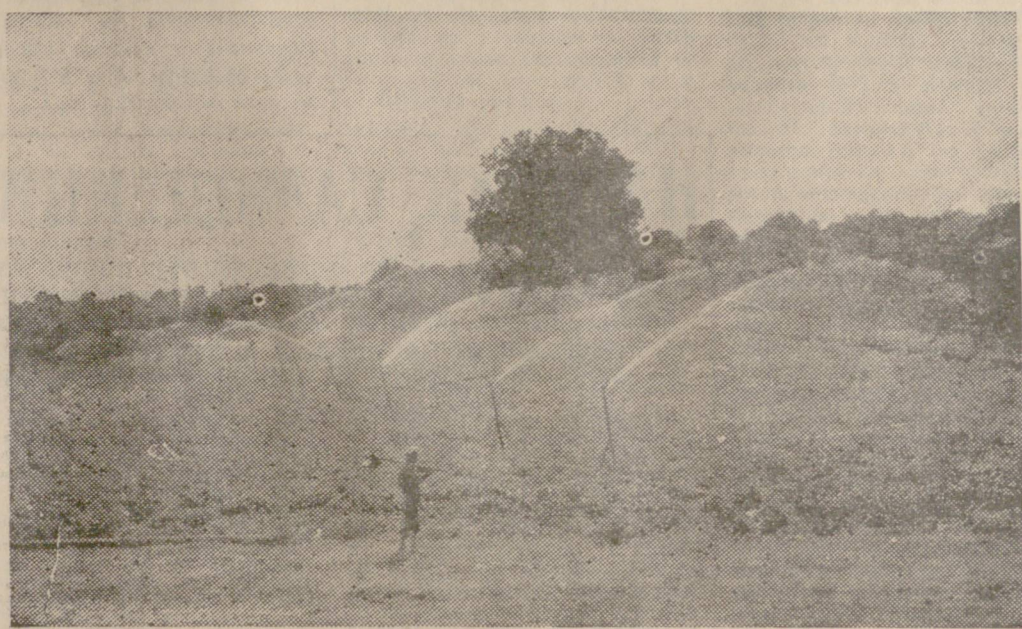
Материалите разгледаха и комунистите от Визовода в Лясковец, в много предприятия на Свищов и други.

ФИЛМ ЗА ВЕЛИКО ТЪРНОВО

От няколко дни във Велико Търново работи група кинодокументалисти от Централната студия за документални филми — Москва, която снима филм за древната столица на България. Филмът ще бъде ширококранен и ще пресъздаде най-яркото от богатата история на града — като част от вековната служба на Родината до падането под османско иго, по време на освободителния гнет и след Освобождени-

то до новата съдбова летопис на Търновград.

Вчера в Окръжния комитет на БКП се състоя среща на първия секретар на Окръжния комитет Йордан Костов и секретаря на комитета Димитър Стоянов с директора на филма Николай Усачов и режисьора Леонид Маликов. На нея беше споделен творческият план и уточнени някои практически въпроси.

В участък Нова Върбовка на ТКЗС — Камен кооператорите с особено внимание се грижат за вторите и допълнително засадени зеленчуци. Редовното поливане ще увеличи доходите от тях.

Сил. И. КАЧАКОВ

Дните В ТЮТЮНОСУШИЛНИЯТА СТАВАТ ВСЕ ПО-НАПРЕГНАТИ

Тютюневата сушилна в Драганово преработва тютюн предимно за износ. От селата Драганово, Стрелец, Горски Горен Тръмбеш и Круше то тази година ще бъде закупена над 700 т зелена маса, за да се получат заплануваните 120 т сух тютюн.

Напрегнато е сега за работниците в сушилната. Всеки ден те обработват по 6—8 тона. Девет от дванадесетте пещи работят вече с пълен капацитет. Над 90 т зелен тютюн е изсушен и балиран. Усърдния в работата си са по давачките на тютюневи листи Кинка Сувандишева, Никола Маринова, Мариюла Недева и Цветанка Ризова. Всяка от двойките, които те обработват с връзвачките Марийка Кърчева, Марийка Петрова, Илкана Нешкова и Елена Терзиева, подготвя по 500 низи на смяна. Това означава двойно изпълнение на нормата.

Изсушеният тютюн се сортира, балира и пакетира в манипулационния блок. Тази година в него ще бъде преработен и 900 т сух тютюн от другите сушилни в окръга, тук ще се преработва и ориенталският тютюн. За целта в цеха вече са монтирани две нови тунгопътни машини с капацитет 120 бали за смяна, две транспортни ленти и промишлен асансьор. Процесите сортировка и балировка са напълно механизирани. Подготвени са и складове за приемане и съхраняване на готовата продукция. Голяма част от нея ще бъде отиваща за износ. Началникът на цеха Мариян Маджаров споделя, че дехът се стреми да закупува тютюн с по-високо качество и да следи изискванията на световния пазар, за да улесни пласирането на своята продукция.

Ст. Агов

ПО СВЕТА ★ ПО СВЕТА ★ ПО СВЕТА

В КАРЛОВИ ВАРИ — РАЗГОВОРИ МЕЖДУ ЧССР И ГДР

ПРАГА, 12 август (Кор. на БТА) — По покана на Президиума на ЦК на ЧКП днес в Карлови Вари пристигна делегация на Германската единна социалистическа партия, водена от първия секретар на ЦК на ГЕСП Валтер Улбрихт.

Както съобщих ЧТК, веднага след пристигането на делегацията са започнали разговорите между представителите на ЧКП и ГЕСП.

Ръководните представители на ГДР били сърдечно приветствани от жителите на Карлови Вари и намиращите се там чехословашки и чуждестранни туристи.

ВОЕННИТЕ ДЕЙСТВИЯ ВЪВ ВЬЕТНАМ

ПАРИЖ, 12 август (БТА) — Вчера близо до американската база Да Нанг се е водило тежка сражение между морските пехотинци и южновьетнамски партизански части, при което сражаващите се на няколко пъти са водили ръкопашни боеве, предават осведомителните агенции от Сайгон.

Американското командване изпратило веднага силни подкрепления, опасявайки се патристичните сили да не насочат удара си срещу тази важна база.

В делтата на река Меконг американска пехотна част влязла в сражение с партизански части, които й устроили засада. Схватки и престрелки се водили също така и около Сайгон, където американските и южновьетнамските маринетни войски продължават да се намират в пълна бойна готовност.

Южно от демилитаризираната зона патристичните сили нападнали един батальон от сайгонските войски на 7 км източно от Куанг Чи. Марионетните части дали жертви и изостаили част от оръжието си на полесражението.

Представител на американското военно командване съобщил, че вчера бреговата охрана на ДРВ е обстрелявала разрушителя „Медок“ и кръстосвача „Бостън“ в Томинския за-

лив, 72 км северно от 17-ия паралел.

Стратегическите бомбардировачи „Б-52“ и вчера продължили въздушните си нападения над територията на ДРВ. Според американски военен източник 15 от тези самолети извършили пет нападения северно от демилитаризираната зона.

„ПРАВДА“ ЗА ПРЕДСТОЯЩИТЕ МАНЕВРИ НА НАТО В ГЪРЦИЯ

МОСКВА, 12 август (ТАСС) — „Оповестените маневри на войските на НАТО на Балканите са съставно звено от империалистическата политика на военни провокации и идеологически диверсии, насочени със своето острие против социалистическите страни“, пише днес в „Правда“ Владимир Николаев.

Комантирайки предстоящите комбинирани маневри на въоръжените сили на НАТО в северозточните райони на Гърция, авторът пише, че „те целят да засилят кампанията от истерия и психоза, подета напоследък от империалистическите центрове на европейския континент“.

„Новата натowska „демонстрация на силата“, се казва в коментар, е опасна преди всичко за самия гръцки народ, защото тя още повече въвлече Гърция във водовъртежа на авантюризма на НАТО. Не случайно народите от района на Средиземно море изразяват все по-гънеен протест против военно-жандармското „присъствие“ в тази част на света на Шестия флот на САЩ, който разполага с 50 кораба, стотици самолети и подразделения на морската пехота“.

В същия този район САЩ и НАТО използват цяла мрежа от военни бази на територията на Испания, Либия, Италия, Турция и Гърция за засилване на напрежението и осъществяване на коварните си замисли против миролюбивите страни и тяхната политика на укрепване на сигурността и добросъседството.

Подготвяната от натowska военница „демонстрация на силата“ в Гърция, пише авторът, е още едно предупреждение

ВЕЛИК И БЕЗСМЪРТЕН

„Името на Владимир Илич Ленин е безсмъртно, както са безсмъртни неговите идеи, както са безсмъртни делата, които той извърши“.

Из Постановлението на Централния комитет на КПСС за подготовката по случай 100 години от рождението на Владимир Илич Ленин.

Близък е вече денят, когато цялото прогресивно човечество ще чествува една забележителна дата — 100 години от рождението на Владимир Илич Ленин, човека, който запази зарята на Октомври. Неговото име произнасят с любов не само в Съветския съюз. Навред в света, където народите воюват срещу омразния враг на човечеството, империализма и колониализма, името на Ленин е станало победно знаме. „Неговият глас — писа Горки, все по-високо, по-победоносно звучи за трудовете се на земята и няма такава кътче на нея, където този глас да не буди волята на работния народ към революция, към нов живот, към създаването на свят на равни хора“.

В Постановлението на Централния комитет на КПСС за честването на забележителната дата се изтъква, че Ленин последователно защитаваше чистотата на марксизма, непримиримо се бореше против ревизионистичните и догматичните изопачавания на революционната теория. Историческият опит показва, че всякакви отстъпления от принципите на марксистко-ленинското учение, от неговата интернационална същност, всякакви опити да се подмени научната теория с буржоазно-либерална или псевдореволюционна фразеология неизбежно влизат в непримирим конфликт с историческите цели на международната работническа класа, с основните интереси на социализма“.

Името на Ленин, водач на революцията, съчетал в себе си огромна мисъл, могъща воля, е наше, родно, близко. С неговите велики, проникновени мисли живеят трудовете се в нашата страна. Затова и честването на този забележителен юбилей на човечеството ще бъде и наш най-голям празник. И ние трябва да се готвим за него.

ОТНОВО НЕГЪРСКИ ВЪЛНЕНИЯ В ЛОС АНЖЕЛОС

НЮ ЙОРК, 12 август (БТА) В края на тържествата по случай годишнината от негрските вълнения в Лос Анжелос през 1965 г., когато бяха убити 35 души, снощи в района Уотс, населен предимно с негри, избухнали нови размирици. Цялата полиция в Лос Анжелос била поставена в състояние на бойна готовност. Стълкновенията започнали, когато полицията се опитала да разпръсне насъбралите се край един парк в Уотс негри, които започнали да хвърлят камъни срещу тях.

Според представител на полицията в Лос Анжелос при безредиците бил убит един негр, а двама други били ранени. Двама полицаи също били ранени и откарани в болница. Рано тази сутрин все още се чували изстрели в населените с негри квартали на Лос Анжелос. На много места избухнали пожари.

СИРИЙСКО- ИОРДАНСКОТО СЪТРУДНИЧЕСТВО

ДАМАСК, 12 август (ТАСС) Сирийската арабска република ввежда за Йордания улеснения за превоза на стоки, изнасяни и внасяни през сирийските пристанища, се казва в публикуваното днес във вестник „Ас Саура“ съвместно комунически преговори между двете страни.

По-специално Сирия ще окаже на Йордания необходимата помощ за превозване на йордански фосфати за износ през територията на Сирия.

Двете страни са постигнали също споразумения за координиране дейността на външнотърговските организации по въпросите, свързани с опростяването на търговията с промишлени стоки между двете страни и с решени да свикат за тази цел заседание на двустранния комитет на 15 октомври тази година.

За достойнството, за националното чувство

Преклонение пред чуждото — защо? ★ Случай в ресторанта на гара Горна Оряховица ★ Чуждите имена ни превземат

„Целият наш идеологически фронт е призван да възпитава у всеки трудещ се, у народа и особено у младежта чертите на новия човек, да води борба против проявите на националния нигилизъм и чуждопоклонството, да възпитава в народа и особено в младежта чувството на национална гордост, на социалистически патриотизъм и пролетарски интернационализъм, да укрепва и развива непрестанно братската обич на българина към Съветския съюз, към съветските хора, към КПСС.“

Из доклада на др. Тодор ЖИВКОВ на Юлския пленум на ЦК на БКП

За близо четвърт век нашата страна завоюва неимоверно много в икономиката, в културата, във всички клонове на живота. На това сме свидетели. Извършени са коренни промени в бити и съзнанието на трудещите се. Значително порасна международният авторитет на Родина.

Всичко това безспорно повиши самочувствието и националната ни гордост. За съжаление обаче все още се срещат граждани, за които всичко чуждо е идол, най-съвършено, а родното далеч не може да се равни с него. Така е със стоките и не само с тях. Такива очи виждат само недостатъците на нашето, като нерядко се омаловажават дори превъзходствата ни, пренебрегва се безспорното. Такива хора ще видят да се трупат край колите с чуждестранна марка, да се разпъват от удоволствие край музиковските с чужда музика. Това са хора, за които магията — вносно, чужденец и чужбина е света тропица и за нея са готови дори на унижение. Те са онези, за които изкривяването на родния говор ги прави „по-културни“ и са готови с всеки чужд гражданин да заговорят на родния му език, макар и да не го знаят. Те никога не са написали писмо до свой познат в чужбина на наш език, макар нито да не им е писал на български. Това е „под достойнството“ им. Не са редки случаите дори да хулят нашето, без да съзнават, че това е и тяхно падение, а не „издигане“ в бича.

Очи могли да се изредят още много случаи. И всички това става около нас, пред нас. Трябва ли да се гледа на преклонението с безразличие? Трябва ли да се остави да тече свободно потокът на чуждопоклонството? С дълга ръка се дават адреси на непознати чуждестранни граждани и дори се канят за размяна на посещения. В това не се виждат нито последици — за каква цел може да се използва този адрес и как така ще приемеш или ще отидеш у дома на непознат. Морал! Леконисли!

Но ето и една друга страна, която стимулира чуждопоклонството.

Мисля, че е обидно недопускането на българин без валута, само за посещение, в търговско предприятие „Корекор“. И друго — неведнъж българин са изваждали от хотели, за да се настанят чужденци. Това не е само славянската ни черта на гостоприемството. Тук трябва да се види и нещо друго, нещо което ни нанася обидна. Това също накърнява достойнството ни, кара ни да се смятаме по-ниско качество.

На една среща писателят Кален Зидаров сподели, че от хотела на „Балкантурист“ във Велико Търново е бил изваден писателят Ангел Каралийчев. Случай не е единствен. Грозно е, макар че тук ние владеем етичност.

Всичко това подхранва и гостоподарското чувство у чужденците. И аз искам да приведа един пример. Бях в ресторанта на гара Горна Оряховица. Влязоха трима чуждестранни граждани. Те седнаха на една маса, а на съседната поставиха портативен апарат с допълнително грамофонно устройство към него. Велика със съдването си те включиха грамофона и то с най-висока сила. Гръмна целият салон. Само каква музика! Това беше виенска, плетеница от дивни ритми и съчетания. Парализира ме господарското чувство на чужденците и своеловието им. Те станаха център на внимание. Грозно и обидно беше не само това, че нямаше никаква реакция. Напротив, от много страна това нахалство се приемаше със задоволство. Някои дори станаха от своите маси и се приближиха.

Кой българин е посмивал така в чужбина? Тук също трябва да се види морал, култура...

Неведнъж е повдиган и въпросът за имената. Ние, като че ли започнахме да се срамуваме да наречем децата си с наши, с български имена. Или така ще минем за по-съвременни, за по-модерни! Един баща сподели, че дъщеря му, ученичка в III клас, го запитала как са могли да изберат това „грозно“ име — Надежда! Може би не без основание, когато около себе си детето чува само такива имена: Алберта, Габриела, Грация, Анжела, Маринела. То не може да направи разлика и му се струва, че неговото име наистина е грозно.

Примерът говори ясно къде води уклонът.

Би могъл да се посочи дълъг списък с чужди имена: Маргет, Силвия, Перса, дори Афродита. И това е само от едно надникване в регистрите на съветите. Чудно как още никой не е хрумвало да кръсти детето си Амон Ра!

Нарочно вземам само женски имена, защото като че ли болестта е повече „женска“.

Важни и маловажни, дребни и едри въпроси, когато се касае за националното чувство, няма. И нека помислим, нека се огледаме около себе си. Има какво да видим и да видим, че то не е така както трябва.

Илия МОНОВ

АНСАМБЪЛЪТ ОТ АСЕНОВО — В ЮГОСЛАВИЯ

Скъпи гости на кооператорите от Асеновската община през месец юли бяха членовете на фолклорния ансамбъл от град Косовска Митровица — Социалистическа федеративна република Югославия. Те изнесоха с голям успех няколко концерта в Асеново и околните села. По време на гостуването им бяха установени дружески връзки със самодейците при читалището в Асеново.

Младата дружба започна да дава първите си плодове. Тези дни за западната ни съседка ще замаяват самодейците от народния ансамбъл за песни и танци при образователно-читалището в Асеново. Те ще върнат визитата на своите югославски приятели.

Програмата на асеновските самодейци по време на престоя им в Югославия предвижда няколко концерта в Косовска Митровица и няколко изяви в други населени места в близост до този югославски град.

НА КРАК, САМОДЕЙЦИ!

СЪСТОЯНИЕТО НА САМОДЕЙНИТЕ КОЛЕКТИВИ В ОКРЪГА Е ТРЕВОЖНО • ПРЕУСТАНОВЕНА ТВОРЧЕСКА ДЕЙНОСТ • НЕХАЙСТВО НА РЪКОВОДИТЕЛИ И САМОДЕЙЦИ • ШЕ СЪБМЕЕМ ЛИ ДА СЕ ПОДГОТВИМ ЗА РАЙОННИТЕ ПРЕГЛЕДИ?

Общинските прегледи на художествена самодейност, включени в рамките на Третия републикански фестивал, отдавна отшумяха. През май и началото на юни самодейците от окръга си пожелаха по-голяма работа и шакляни срещи до нас, когато те участвуват в районните прегледи на художествена самодейност. Но добрите желания си останаха само желания. Защото сега на пръсти се броят колективите, които се отпущаха сериозно към своята подготовка за предстоящата важна изава на районните прегледи на художествена самодейност. Във всички останали колективи настъпи вредно самоуспокоение от постигнатите през пролетта успехи. Има време до есента — разсъждаваха ръководителите на съставите, — ще стигнем добре да се представим и тогава, фактически обаче общинските прегледи се явяваха като връх на подготовката и възможностите на съставите. Оттогава работата в тях замира — причини на живот досега не проявяват десетки самодейни колективи от градовете и селата на окръга!...

Напълно преустановиха своята творческа дейност смесените хорове в Самолове, в Ресни и в много други селища. Тревожно е състоянието на музикалните състави в Павликени. В Бяла черква самодейците са се саморазпуснали. И ако не се вземат бързи и енергични мерки, Белочерковската община по всяка вероятност няма да може да подготви своите самодейци за районните прегледи. Този угроза застрашава десетки още градове и селски самодейни колективи.

Обезпокоително е състоянието на

почти всички театрални състави. Актьорите-самодейци приключиха доста рано сезона, редните им орехи, тъй като голям брой самодейни артисти напуснаха колективите. Но правните места все още не са заети.

Много тревожно е нехайството и инертността на ръководителите и членовете на естрадно-сатиричните състави. Повечето от тези състави не успяха да се подготвят и не взеха участие в общинските прегледи през пролетта. Ако съдим по съставното тяхно състояние, със сигурност можем да твърдим, че естрадно-сатиричната самодейност в окръга няма да бъде представена и на районните прегледи.

А до самите районни прегледи на художествена самодейност остават броени дни. Те ще започнат с много месец и половина. Времето наистина е малко, но ако се използва пълноценно, желанията резултати могат да бъдат постигнати. Нужна е пълна мобилизация на силите, работа упорита, кътурска. Необходими са много усилия и желание, за да доведем до успешен завършек подготовката. По този начин ще изразим признателността си към делото на Свободата. Защото Третият републикански фестивал, чиито прояви са и предстоящи те районни прегледи, е посветен на славния четвъртвековен юбилей на социалистическата революция в България. А този факт задължава много! Да не забравяме, че неотдавна бе публикувано постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет за по-нататъшното развитие на художествената самодейност, пред когото се откриват светли перспективи.

НЕ КОЛЕНИЧИ ПРЕД ВРАГА

По случай 25 години от смъртта на Цветан Даянко Цайков

Из бележника

на журналиста

Докога?

Някак си е вече неудобно да се пише за автотранспорта във Велико Търново. Този въпрос е засяган неведнъж. Създадо се и впечатлението сред гражданството, че каквито и мерки да се предприемат, положението си остава все същото — каквото е било и преди десетина години. Факти много — всеки ден те са пред очите ни. Отиваме на работа, връщаме се в къщи с измачкани дрехи, с разстроени нерви. На кого не е известен например, че познатен ден от влак 405, който спира на гара Велико Търново в 22.50 часа, слизат извънредно много пътници. Замислят ли се ръководителите на ДАП как ще се приберат те в къщи?

Ето какво се случи на 11 август. Влакът спря и всички наскачаха от вагоните, затиха се към автобуса. Беше жалка картина — хора, куфари, чанти — всичко се смесило в едно. Деца пицят. А отзад хората все натискат, натискат. И много от пътниците предпотоха да извървят пеш 2—3 километра, но да не се възползват от „услугите“ на ДАП.

И отново, за кой ли път вече, се обръщаме към ръководството на предприемачия във Велико Търново — докато автотранспортът само в нашия град ще бъде едно от най-несигурните, нежеланите средства за пътуване. Толкова ли беше трудно например в неделя вечерта на гарата да има още една кола поне.

Трудности има, ние разбираме това. Но считаме, че с повече усилия, с повече предвидливост много от черните петна в автотранспорта ще се отстранят.

„Никога няма да видим свободата, ако не сме готови да умрем за нея!“
„В трудния момент от живота тялото трябва да бъде изправено. То никога не бива да се превежда, защото пъленето довежда до пълно унищожаване.“

От тази мисъл се ръководеше Цветан в многогодишната си и дългогодишна дейност за делото на работническата класа. Той е роден на 16 ноември 1914 г. в с. Моравица.

Ученик в гимназията, войник в V пехотен полк в Русия, студент във ВФСИ в Свищов, на работа в родното село — навсякъде той не забравя, че е войник на Партията.

В гимназията в Свищов Цветан се налага със своята скромност и трудолюбие. Той не само е отличен ученик, но и прекрасен масовик. Скоро другарите му в РМС го издигат в ръководството. В казармата той също е в нелегалната организация. В академията е ръководител на РМС. Тук той става член на Партията.

Сътрудник на Районния комитет на Партията, Цветан участва и организира много нелегални конференции и събирания. Често посещава околните села, установява връзки, урежда срещи с нелегални партийни функционери, сам лично ги придружава от едно село до друго. Тясно об-

вързан с младежите в Моравица, той е инициатор за създаване на младежка конспиративна група, на спортно и въздържателно дружество. Сплотява младежите около читалището. Разпространява нелегална литература и по-зиви, снабдява с оръжие народните борци.

Тази негова дейност често го отвежда в полицията. Но арестуването му през април 1943 година го откъсва завинаги от неговите другари.

Другарите му разказват за нечовешките издевателства над Цветан. Били го с гуми, палки, дървета, желяза. Залявали го с вода. Поставили го на електрически ток. Цели 30 дни полидейските кулети не оставили по-нае ми нутка младия комунист. Тялото му е премазано. Счупен е гръбначният му стълб, ребрата, а главата — цялата покрита с рани. Но той мълчи. Не отговаря нито дума.

Палачите разбират, че са свършили добре своята работа и че не е нужно да го съдят. Особождават го.

Полумъртъв Цветан се прибира на село.

Ако се случи нещо лошо с мене, майко, не скърби. Насаждай повече омраза към фашистите — с тези думи Цветан се раздяла с майка си, когато го оставя в Плевненската болница. Но медиците ната се оказва безсилни. На 13 август 1943 година той умира, за да живее вечно в нашите сърца.

Тодор ПЕТРОВ

РАЖДАНЕТО НА ОБИЧТА

Човек не знае кои се влюбва повече — момчетата или момичетата, но това сега не е толкова важно. Защото става въпрос не за любовта между двама млади, а за раждането на обичта към една професия...

През първия ден те дойдяха много рано. И докато чакаха на терасата, където са се водили само напрегнати и „сърдити“ служебни диалози, бяха проведени един по-особен разговор...

— С тези ранни автобуси не можем си отпаса!...

— Е, това е нещо. Важното е да ме пратят там, където бях миналата година...

— А аз бих искала да бъда на...

После шестте момичета — четвъртокурснички от строителния техникум „Г. Димитров“ във Велико Търново влязоха със своите вълнения и очаквания в стаята на началника на Стройрайон — Павличенки. Така започна тяхната втора среща със суровата, но романтична професия на строителите. Миналата година момичетата пак бяха тук. Те вече познават много от хората, но...

— Тогава все още бяхме „зайци“ — споделя Мария Любенова — и много неща

ни се струваха не така важни. А сега е друго...

Всяка сутрин три момичета от с. Патреш — Моника, Марчето и Иванка, Бонка от с. Михалци, „другото“ Марчето от Вишовград и Румяна от Върбовка осъждаха рано-рано на обектите.

— Я, нашите момичета пак са ни преварили! — казваха работниците и това непринудено възкликание бе един импулс за момичетата.

Те изготвяха наряди, с уловисте бяха за справки до управлението, измерваха отработеното, ухаха се да изпълняват сложната роля на техническия ръководител в строителното производство. Бяха любопитни, необичайно сериозни, но и пълни с много енергия и смях.

За Деня на строителя момичетата сами изготвиха едно оригинално и красиво агиттабло. Непринудено и активно се включиха в празничната украса на помещението — Моника като „художник“, Ванчето — нейн помощник, Марчето като „режисьор-орформител“, Бонка — „домашни-снабдител“ — изобиха цял щаб на младежката енергия и инициатива. На празничната вечер момичетата пяха и играха до насита с приятелите от големи колектив на Стройрайона.

А покрай новия строеж на цеховете на Промкомбината започнаха да минават фестивалните влакове. Румяна видя даше само размаханите за поздрав ръце, но фестивалите те сигурно ясно виждаха как едно момиче им маха от строящата се сграда. И някое хубаво момиче (а в тези фестивални влакове пътуват толкова хубави момчета и момичета!) навърно ще отнесе от България поздравна на едно момиче, влюбено в своята бъдеща професия.

За тридесет дни все пак не могат да се научат много неща, но да се обикне една професия — може. Момичетата за цял живот разбраха това. Сега те знаят, че трябва постоянство и упоритост, за да пазят и могат постигнатото през дните на производствена практика.

Така е при всяка обич.

Йордан ВЕЛИКОВ

Книгата — близък другар

За да има повече приятели детската книга в Свищов, свой дял имат вечерите, четаните, утрата, витрините, които се уреждат. На първо място заслужава и на дългогодишната библиотекарка под народната библиотека Веселина Бучова, която с цялото си сърце обича професията си.

Неотдавна гост на свищовските деца бе писателят Емил Коралов, който участва в читалеската конференция на тема: „Да се учим от примера на децата-герои!“

Даринка Любенова

КУЛТУРНО ОГНИЩЕ

Основано в мрака на османското робство от белочерковския даскал Васил Нелечев и кръстено с хубавото име „Трезвеноост“ от отец Матей Миткалов, в продължение близо на сто години сухийнолюбно читалище става най-любимо то място на трудещите се. Под неговата стряха израстваха големи обществени дейци, с които Сухиндол се гордее. Те вградиха в читалището не само своите сърца, но и беззаветната си обич към родния край и народ.

От схлупената сценка с мъж дукаши гаженичката и първата пиеща „Осман паша“ до модерен обзавеждане салон, блеснал с електрическа светлина и пие си като „Съест“, музикалния водевил „Горчив урок“ и други, стотици самодейци пръскаха светлина в жадните за просвета души. В продължение на 100 години на читалищната сцена са играни около 300 пие си и 20 оперети. Това е един огромен духовен капитал, който е най-ценният паметник на културния възход на Сухиндол.

Рядко са у нас селски читалища, които могат да се гордент с такава прекрасна художествена самодейност и образцово обзаведена библиотека с над 32 000 тома книги.

Днес читалището е разперил

ло криле като огромна бяла птица в центъра на селото и е станало символ на знанието.

През миналата година бяха раздадени за прочит 17 839 тома книги на 1086 читатели, а към библиотеката са работили 16 активисти. Проведени са редица чителски конференции. Местният радиовъзел е изнесъл 14 радиопредания на различни теми из живота на читалището.

Към читалището има смесен хор от 60 хористи, народно-битов хор, три певчески групи, мъжка вокална група, младежка вокална група, малък оркестър за народни песни, духовна музика и др.

Много добра дейност разни театралният колектив. Представете си бяха с голям успех в Сухиндол и околните села светската пиеса „Тя и само тя“, комедията „Последната боярка“, драмата „Без нея“, драматизацията „Среща със старите шлагери“ и редица едноактни пиеси.

Днес, когато в читалището вля силни и Комсомолът, има всички основания да се предположи, че художествената самодейност ще се разрасне още по-вече, а читалището ще стане едно истинско пламтало огнище за сухийнолюби.

Неделчо ТИНЧЕВ

ПО СЛЕДИТЕ НА НАШАТА КРИТИКА

В брой 87 на вестника, страница 4, поместихме материал под надслов „Кратко упътване за туристите“. В него, между другото, бе критикувано ръководството на банята в с. Килифарево.

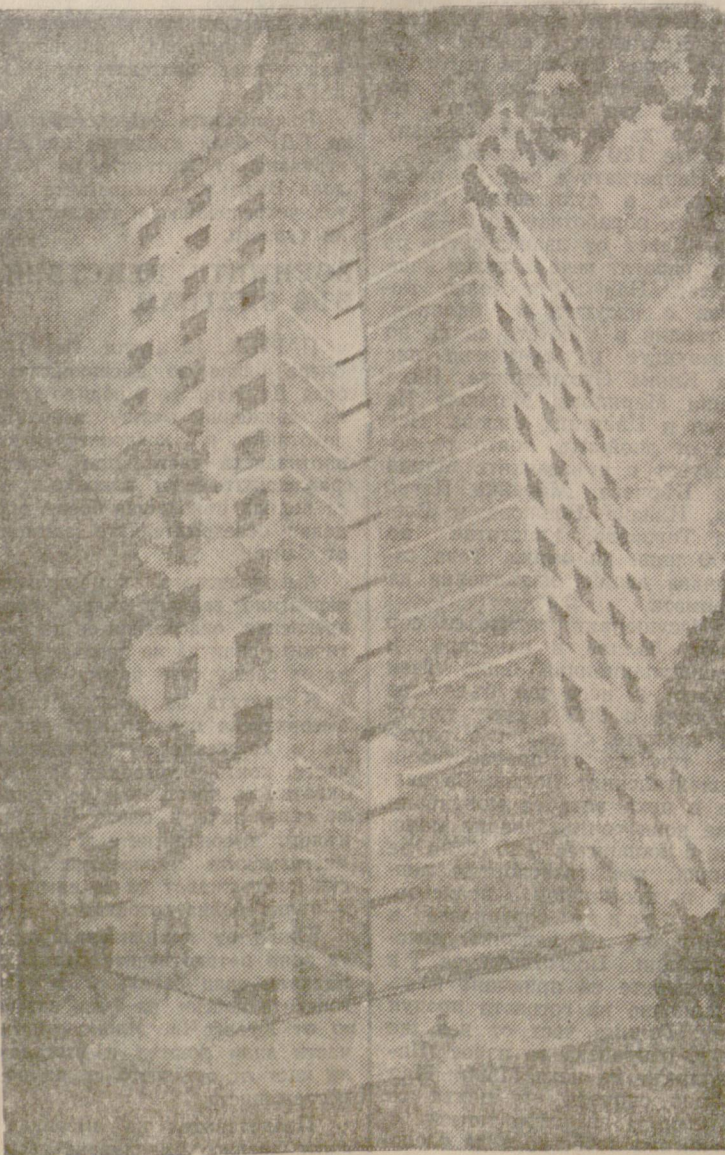
По повод отправената критика получихме писмо от Общинския народен съвет, в което ни се съобщава следното:

„Изнесеното в окръжния вестник „Борба“ относно бездействието на банята в с. Килифарево отговаря на истината. През летния сезон банята не може да работи, поради липса на достатъчно количество вода. Изпълнителният комитет на Народния съвет е взел мерки за пълното водоснабдяване на селото. Сега се работи по водопровода от изворите при с. Димановци и при местност-

та Тепавиците при с. Венечка вода“.

В същия материал се съобщава за непоравен отходен канал на ул. „Драгоман“ във Велико Търново. По повод изнесеното във вестника, в редакцията се получи писмо от Великотърновския хигиенно-епидемиологичен институт, в което четем:

„Въпросният канал е бил прекъснат от Строителната организация. Съгласно правилника за капитално строителство, тази организация е задължена да включи прекъснатата канализация в новостроящата се, но не е извършила това. Окръжната болница не е задължена да прави този ремонт, но въпреки това вече е отстранила неблагоприятността.“

Седемнадесетият хотел във Велико Търново вече приема гости и туристи от страната и чужбина.

См. Н. КАЧАКОВ

Торовата постеля на бройлерите — високоефективен фураж

ДОБРА ГРОЗДОВА РЕКОЛТА В ГОРНА СТУДЕНА

В трудните дни на борба със сушата кооператорите от Горна Студена ползват много усилия да приключат успешно годината. Голяма е сега радостта им от добрата гроздова реколта.

Близко 5 на сто — 1565 дка от обработваемата земя на стопанството е засята от лозята. Доброто им състояние и необичайно голямата родителна обещаност не само изпълнение на заплануваните добиви — 800 кг от лозята за винените сортове и 900 кг за десертните, но и значително преизпълнение. Това ще даде възможност на стопанството да предале повече грозде за износ от предвидените 200 т „Болгар“ и в касата на стопанството да постъпят повече доходи.

Грижите за отглеждането на лозята бяха много. Те започнаха през есента с навременната и качествена резитба и заграбване. През пролетта вниманието на кооператорите към тази култура не отслабна и те направиха всичко, което бе по силите им да осигурят повече грозде от всички отглеждани тук сортове — „Болгар“, „Диня“ и „Гъзма“. За добрите резултати изигра своята роля и куреост по отглеждане на лозята култура, организиран през зимата за лозяро-польовците бригади.

В малките дни, които остават до гроздобера, трябва да бъдат предвидени и най-малките подробности, от които ще зависи бъдещото и навременно прибиране на добрата гроздова реколта. Полтавската за него започна отиване и това е предпоставка за доброт организиране на работата през напрегатната гроздоберна кампания, която очаква кооператорите.

Ил. Василев

ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНА ПО ИЗКУПУВАНЕТО

През първото полугодие на тази година ръководството на потребителната кооперация в Овча могила организира добре работата за изпълнение на плановете по изкупуването. Изкупени са повече от планиваните вълна, кожи, яйца, птици, пчелен восък. Вторичните суровини също се изкупуват системно.

На първо място по събирането на яйца е закупилът от с. Овча могила — Илия Петков Димитров, а от с. Червена — Ненко Райнов.

П. Панчев

Използуваме ли допълнителните източници

Продължителната суша нанесе големи поражения на фуражните култури. Всички фуражи в ТКЗС са по-малко от необходимите. Изхранването на животните и птиците ще бъде затруднено. Какви нови допълнителни източници на фураж могат да се използват за получаване на повече и по-евтина продукция?

СЛЪНЧОГЛЕДОВИТЕ ПИТИ след уронване на смето предизвикват ценен фураж с добра хранителна стойност. Един килограм сухи слънчогледови пити съдържа 30 г суров протеин и 0,66 калории единици. Или около 1,5 кг сухи слънчогледови пити се равняват на една кърма на единична, т. е. на килограм овес. Сухите слънчогледови пити, смелени през зимата на брашно, са великолепен фураж за овцете и говедата.

ЛИСТА И ЧЕЛА ОТ ЗАХАРНО ЦВЕКЪЛО — силажирането на тази суровина е най-целесъобразен начин за използването ѝ. Листата и челата от захарното цвекло трябва да се събират и силажират съвременно с чисти от прах и кал. Поради високото им водно съдържание те се силажират с 15—20 на сто нарязана слама или царевичак. Един килограм цвеклови листа и чела има 0,21 кр. единици и 37 г белтък.

ЦВЕКЛОВИ РЕЗАНКИ — успешно се силажират в смеси с 15—20 на сто нарязана слама или царевичак, като второто е за предпочитане.

ОТПАДЪЦИ ОТ ЗЕЛЕНЧУКОПРОИЗВОДСТВОТО И ПОЛЕВЪДСТВОТО — листа от пипер, домати, бамия, патладжан могат да се силажират със слама или нарязан царевичак. Листа и стебла от дини, пъпеши, тикви и краставици също се силажират с нарязан царевичак.

ЛИСТА ОТ КАРФИОЛ — най-добре е да се изхранят през есента зелени. Великолепен фу-

раж са за всички животни и птици.

ЛОЗОВИ ЛИСТА И ПРЪЧКИ — най-добре се използват за храна на добитъка, силажирани. От 1 дка лозова площ може да се осигури около 300 кг суровина. Лозовата шума има изключително висока хранителна стойност и може да се силажира самостоятелно, докато нарязана и притъркана.

ГРОЗДОВИ ДЖИБРИ — пресни — силажират се самостоятелно в циментирани ями и траншеи, добре се притъркват и се покриват с дребна слама и пръст. В предтопящата гроздопреработвателна кампания във виперомите на територията на окръга ще се получават повече от 9000 т джибри, които с много добър резултат могат да се изхранят пресни или силажирани за овцете и говедата.

ОТПАДЪЦИ ОТ КОНСЕРВНИТЕ ПРЕДПРИЯТИЯ — семена от домати, пиперки и други са добра храна за всички животни и птици. На птиците се дават цели — сурови или сушени, а за говедата, овцете и свинете — след изсушаването се смелат. Богати са на белтъчини и витамини. Консервните предприятия в окръга предоставят това лято повече от 200 т отпадъци-семена.

Използуването на тези и други подобни източници на фуражи е крайно наложително. То ще помогне за изхранването на животните и птиците и за преодоляване на последиците от сушата.

Др. ВЕЛЕВ

вало средно по 1.150 кг на ден. Приготвянето на смеската не изисква сложна техника. Предложената от Палиев и Янков технология предлага да се постигне желателната да достигнат живото тегло 400—420 кг на 11—12 месечна възраст, чрез максимално използване на груби фуражи. Специалистите от отдел „Животновъдство“ при Окръжния кооперативен съюз във Велико Търново проучиха предложението на научните работници Хр. Палиев и Б. Янков от Института по животновъдство в Костинброд начин за утаяване на телетата с торова постеля, получавана при производството на бройлери.

В несменяемата постеля от бройлерното производство протичат редица микробиологични процеси и тя е богата на биологично-активни вещества. Както показват лабораторните изследвания постелята има голяма хранителна стойност, съдържа много витамини от комплекс В, минерални вещества и биокатализатори, които оказват благоприятно влияние върху организма на говедото. Тя съдържа (по данни на Палиев и Янков) 19 процента протеин, 18 — сурови влакнини, 2,40 — мазилини, 25 процента безазотни екстрактни вещества, 11 проценти пепел и 24 — вода. Високото съдържание на витамини от групата В, особено на В₁₂, дава възможност големи количества от неограничен азот да се превърнат в белтъчини в търбуха на преживните.

За да се провери ефектът от използването на торовата постеля при утаяването на телетата, през май тази година беше заложен опит във фермата на ТКЗС — Ресен в Никопол. Сформирана са две групи по 8 телета — опитна и контролна, със средно живо тегло 220 кг, на възраст 7,5—8 месеца. Опитният период продължи 30 дни. В първата, опитната група, телетата получаваша дневно по 10 кг цвеклоджбена смеска със състав: 40 на сто торова постеля, 8 на сто меласа, 46,5 — люцерново брашно и 0,5 на сто готварска сол. В първите 3—4 дни, за да се приучат телетата към торовата постеля, тя участвуваше в лажбата с 20 процента, а след това в пълния си размер. Дневната лажба на контролната група включваше 25 кг зелена люцерна и 2 кг царевича.

В края на май бяха отчетени резултатите. Телетата, хранени със смеска, имаха 1.510 кг среден дневен прираст, а тя от контролната група — 1.108. За целия уговорен период, който продължи 2,5 месеца, среднодневният прираст за опитната група бе 1.650 кг, т. е. със 140 г повече от прираста през първия месец. Резултатите бяха насърчителни и през юни изхранването на смеската бе приложено при всички телета за утаяване с живо тегло над 200 кг.

На телетата се осигуряваше дневно по 10 кг смеска, изхранвана на два пъти. От 151 телета е получен общо 5215 кг прираст или всяко теле е наддало средно по 1.150 кг на ден. Приготвянето на смеската не изисква сложна техника. Предложената от Палиев и Янков технология предлага да се постигне желателната да достигнат живото тегло 400—420 кг на 11—12 месечна възраст. Наред с тези преимущества опростената технология на приготвянето на смеската и нейното използване дава възможност да се подобри организацията на труда в отглеждането на телетата в уединените ферми. На един гледат могат да се зачислят по-голям брой животни.

Опитът на ТКЗС — Ресен и получените резултати от изхранването на новата смеска при утаяване на телетата заслужават вниманието на специалистите в кооперативните стопанства. Използуването на торовата постеля от производството на бройлери сега, когато се чувствуват остро недостиг на фуражи, е един резерв, осигуряващ висок ефект в интензивното утаяване на телетата.

Христо БОДАКОВ

зоотехник при Окръжния кооперативен съюз — Велико Търново

РАБОТИ ЗА ДВЕ ПРЕДАЧКИ

Портретът на Недка Балева, ударника на комунистическия труд, носителка на „Паспорта на трудовата слава“ и значка на Министерството на леката промишленост, стои на първия ред в алята на първенците в ДНП „В. Маериков“ — Велико Търново. На първо място работи тя и в огромната зала, където с шеметна бързина се въртят над 25 000 предачки в ретена.

Машините, на които работи Недка, се отличават от всички други по едно, което винаги са образцово почиствени, няма скъпачи, подпирени или надпрени в ретена. Край тях една спокойна, делова, с живи и умни очи жена пила сръчно, умело и точно. Наблюдавам децата ѝ с око на нормировчик. Няма нито едно излишно движение, няма суетене, бързина или нервност. Всичко скъпачи е точно разчетено. Затова при държавна норма 750 аретени от години наред тя обслужва 1248. Наред с това винаги припознава нормите на всяко аретено и всяка предачка машина или както е прието да се изговаря, постига висока използваемост на машините. Всеки ден Недка дава производството, което по норми трябва да дават две предачки. Тя още нещо, опита си на два гогодишна, с висока квалификация предачка тя с пристоичност и скромност и умение предава на другите. Учи младите на тънкостите на предачеството, насажда в тях любов към хубавата професия.

Сега Недка участва активно в съвременното, водено от заводската профсоюзна организация по специални условия, посветено на 25-та годишнина на социалистическата революция. След плодотворния трудов ден Недка със собствената си кола отива в своя дом, а в не далечен ден е сред природата заедно със семейството си, за да може на следващия ден отпочива да е край любимите си машини.

Др. ВЕЛЕВ

Вече седмица косачите от втора бригада в Нова Върбовка прибират ментовата култура. От окосените за четири дни те получиха повече от 230 л ментово мас Св. Н. КАЧАКОВ

Промислената мощ на Полтавска област

Пътувате ли по широката асфалтова магистрала от Киев за Харков, на 125-ия километър ще привлече вниманието ви специална арка с художествен надпис „Полтавска област“. По този начин от входните магистрала са отбелязани всички области в УССР. Но арката при „входа“ на Полтавска област от 1967 година е по-особена. Наред с емблемата на областта има надпис, който обяснява, че в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция, за високи постижения на трудещите се в икономиката и културата, областта е удостоена с високо отличие — ордена „Ленин“.

Тази славна Полтавска област, до преди петдесет години забравена от царското правителство, изостанала до неузнаваемост, не буден революционен дух губерния; тази Полтавска област, претърпяла разруха на двегодишната немско-фашистка окупация, но не

паднала на колене. Народът на същата тази Полтавска област веднага след прогонването на завоевателите през септември 1943 г. се зема с възстановяването на икономиката. За неимоверно кратко време, благодарение последователната политика и грижите на КПСС и КПУ и на голямата организаторска и политическа работа, която върши областната партийна организация, областта е издигната от пепелищата и е достигнала предвоенното промишлено равнище. За 25 години е създадена мощна индустрия и цветущо селско стопанство, големи успехи са постигнати в издигащо благосъстоянието и културата на трудещите.

Около две трети от общата продукция, добивана в областта, се пада на промишлеността, на повечето от 390 промишлени предприятия. Техните трудови колективи произвеждат буквално всичко: тежкотоварни вагони с товароподемност до сто тона; вагони-цистерни, платформи и др.; тежкотоварни автомобили; металорежущи машини, турбини, компресори, пътностроителни машини; машини и съоръжения за преработката и месопреработката промишленост, за захарната и другите подотрасли на хранителната промишленост; дебели за автомобилната промишленост, изчислителна техника, електроенергия, въздушна, лебди и всички нефтопродукти; кварцови, луминисцентни и обикновени лампи; диамант и инструментари от него; строителни материали и прекрасни мебели; прежди, платове, дрехи, плетива и обуца. Преприятната от хранителната промишленост предоставят огромни количества за хар и захарни изделия, месо и месни произведения, богати асортимент от млечни произведения и какво ли не още!

Но ако искаме накратко да определим отбавеността структура и насоките на промишленото развитие на Полтавска област, трябва да посочим машиностроене, нефтохимията, металургията и хранително-вкусовата промишленост.

Ежегодно обемът на промишлената продукция расте с над 150 милиона рубли и засега е около 1600 милиона рубли. За да се добие по-пълна представа за материалния израз на този крупен обем, трябва да се знае, че равнището на фабрично-заводските цени е значително по-ниско от това у нас.

Над 40 на сто от обема принадлежи на машиностроене. Неговите крупни предприятия в областта са много. На първо място естествено трябва да посочим гиганта на тежкото автомобилостроене — Кременчугския автомобилен завод „Краз“. Многохилядният колектив ежегодно произвежда над

16 000 товарни автомобили със средна товароподемност 12 т. Автомобилите с реномираната марка „Краз“ са получили висока оценка и се движат по пътищата на повече от 30 страни. Заводът сега се разширява и реконструира, след което приблизително ще удвои мошата си.

Друго крупно предприятие е Крюковският вагоностроителен завод в Кременчуг. Той е специализиран за производство на товарни целометалически вагони с товароподемност до сто тона и разчетена скорост 100—120 километра в час. Основан като ремонтна работилница за вагони в края на миналия век с няколко десетки, а по-късно — няколко стотици работници, сега заводът е първокласно предприятие, съоръжено с модерна техника. До неузнаваемост тук са изменени техниката, технологията, организацията и условията на труд. От 75 до 78 часа седмично преди революцията, сега седмичната продължителност на работното време е 41 часа при пет работни дни. Многохилядният колектив носи високо знамето на революционните традиции на борческия кръжокски пролетариат, той е в първите редици на строителите на комунистическото общество.

В поредицата на големите машиностроителни заводи в областта са Заводът за пътно-строителни машини в Кременчуг, Заводът за металорежущи и Заводът за сметачни машини в Лубна. Автоагрегатният завод за производство на хидроавтоматика, хидравлика, спирални апаратури и др., Приборостроителният завод и др. в Полтава. Заводът за производство на машини за хранителната промишленост в Карловка и много други.

Всички тези заводи са със строго определен профил и са тясно специализирани, което, наред с последователната и напълно професионална работа по усъвършенстване организацията на производството и труда и ускореното приложение на техническия прогрес, е позволило те да се изгледат като образцови предприятия с висока степен на механизация на процесите. В болшинството от тях са внедрени механизирани полуавтоматизирани и автоматизирани линии и конвейери, внедрени са агрегатни и други високоскоростни машини. Заводите са с мощни и напълно комплектовани технически отдели, със свои научни институти или бази, с тесни връзки с няколко научно-изследователски институти, съоръжени са с добре обзаведени лаборатории.

Представата за промишлеността на Полтавска област ще бъде далече непълна, ако не споменем за Металургичния и Нефтохимическия завод край Кременчуг, за Електроламповия завод, за изграждащия се завод за еластични инструменти, за Завода за химически емайлови изделия. Промисленият пейзаж се допълва от образците на ремонтни локомотивни и вагонни депо в Гребонка, от десетте захарни заводи и десетките предприятия на текстилната, обувната, мебелната и хранителната промишленост и др.

Симеон СТОЙЧЕВ

член на делегацията на окръга, посетил Полтавска област през май т. г.

С мъжество и усърдие

Мъдростта на старите
● Трудностите отстъпват
пред упоритостта и инициативността

Въпреки че село Климентово няма нито декар поливна площ, а малкото дере, записано в картата като р. Елия, излиза като струйка още през април, климентовчани не се уплашават от сушата. „Земята ще продъйни, но ще намерим вода“ — казваха те и започнаха за я търсят.

Кооператорите от зеленчуковата бригада се срещнаха със старците на селото, за да узнаят къде може да се изкара подпочвена вода. Намериха сонда и започнаха двубой с отвъдната земя. На два места намериха вода. Въпросът вече бе: „Ще стигне ли?“ Питаха се и кооператорите, и ръководителите.

Трябваше да се прокапае водоем, дълбок 6 метра. На помощ дойдоха механизаторите. Земята отстъпваше пред булдозера и багера, пред силната кола на хората. За няколко дни първият водоем, двеста квадратни метра, бе готов и напълнен с изворна вода. Вече е завършен и вторият — с около 300 кв. м площ, но работата не спира. Трябва да се осъществи докрай намерението — да се създават два водоема, с което площта им ще се увеличи на 6000 кв. м, а вместимостта ще достигне 180 000 кубически метра. Помнената станция, която ще бъде построена тук, ще дава вода за 1500 дка земя.

Помощта на механизаторите не свърши дотук. Когато водата бе намерена, трябваше да се реши друго затруднение. В Климентово нямаме помпи. Но механизаторите намериха. Помогна им заместник-председателят на стопанството Иван Личев. С негово съдействие те издиряха всички бракувани вече помпи в обединеното стопанство и в промишлените предприятия в Полски Тръмбеш. Механизаторите Александър Панайотов и Тодор Мирчев ги ремонтираха, направиха им коле сарки и старите ръждясали помпи станаха годни за работа. Сега селом тракторни и две електропомпи изтласкват вода към блоковете.

Кооператорите от лозарската бригада са бързи поливача черешите и набраха 34 т висококачествени плодове при план 12 тона. Рано през пролетта кооператорите докараха с цистерни вода и до 150-те декара бостан. Отгледаха разсад за 50 дка късни домати и 60 дка карфиол. Събраха оскъдната вода на реката във вировете, разсадиха домати и карфиола и с три от ремонтните помпи всеки ден изтичаха живителни струи за младите растения. Механизаторите Никола Рашков, Ангел Патрев, Кляно Дочев и Господин Вълчев най-добре знаят какво означава отглеждането на 300 дка зеленчукови култури под палещото юлско слънце. От сутрин до вечер те поят жалната земя и не могат да устоят жаждата ѝ.

В мъжествената битка със сушата не останаха назад и другите механизатори, които трябва да пробват реколтата без загуби. Комбайнерите Генчо Божков и Никола Кючуков заедно с останалите механизатори от комплексната бригада прибраха 1100 т зърно, и вече се подготвят за бране на слънчогледа. Малчината животновъди също защитиха честта си — овцеларите вече изпълниха годишния си план 110 на сто, свиневъдците и птицевъдците не смятат да останат назад.

Борбата със сушата не се изчерпва с това. Климентовчани смятат, че с бързото и навременно прибиране на грозде и плодотелите също ще увеличат възможностите си да произведат тази година продукция за 300 000 лева. Това означава участъкът да изпълни производствената си програма с около 93 на сто.

Григор СТОЯНОВ

ДСО „Пътни строежи“ — район Велико Търново ТЪРСИ

технически ръководители.
Справка: телефон 61—14. Отдел „Бит и работна ръка“ — Велико Търново.

3—3

ЗГТ „МЕТАЛУРГИЯ“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

има следните вакантни длъжности:
счетоводители — 3 — с практика
ПЛАНОВИК — 1.
Заплата по щата. Справки: тел. 4—60—71, гл. счетоводител.

3—3

ДП „ТРАНСПРЕД“ — КЛОН ВЕЛИКО ТЪРНОВО ТЪРСИ

да назначи на постоянна работа:
1. Работници за товаро-разтоварна работа на гара Велико Търново — 10
2. Монтьори за сервисната работилница — 3
3. Стругар — 1.
На същите се осигуряват безплатни билети по БДЖ, бекярска квартира и стол.
Справка: в Управлението на клона, ул. „Хр. Ботев“ № 86, тел. 23-38 и 37-58.

4—3

ОГЪРЛИЦАТА НА ЕЛБА

Приветливо ни посреща младата държава на германските работници и селяни. Покрита с тучни ливади и буини пшеници, с просторни китни гори, тя цялата прилича на голяма градина.

Влакът бавно навлиза в просторната Дрезденска гара, крайната цел на моето пътуване. В разбучения кошар на перона един млад човек в светлосини летен костюм размахва в ръка позитивна вече брой от приятелски вестник „Хешише цайтунг“. Не беше трудно да открия моите немски колеги...

Мнозина вече са били в Германската демократична република, видели са Дрезден, Лайпциг, Берлин и другите градове и забележителности на страната. Нека ми простят, ако те аз искам все пак да ви разкажа да малко из Дрезден, града на столетията, хранилище на много годинни и скъпи исторически и културни паметници, в които липшат фрезите на една забележителна средновековна архитектура, зеленят просторни паркове и градини и все по-малко на едно неудържимо обновление.

Дрезден беше срина почти целия до основ до съвременните варвари през Втората световна война. Аз очаквах да видя незадръжени още рани и пътеките от засъхнали съзвизия. За моя радост и изненада — виждам новия, възродения Дрезден, по-величествен и по-красив сега. Разгърнат стан на много километри по двата бряга на неспокойна Елба, свързан с осем моста като осем виленици една в друга изпълнени ръце. С искрено удовлетворение пътувам по широките асфалтирани и павирани булеварди. Оглеждам се в блясъка на новите комфортни сгради. Среден поглед, сливам усмивка с ония, които през дните на младата държава на германските работници и селяни можаха да престъпат само за двадесет години Дрезден!

Опрели рамене, сега ние крачим редом със сина на германския дърводелски работник, младия историк, журналиста Йоханес Хаферкорм. Със своята доброта и съдърност той бе успял да стои още в първите минути на нашето запознаване рамките на официалността и онова стеснение, което обхваща човека, стъпил на чужда земя. Ханес, така го наричаха неговите колеги, разглежда бавно, странича по странича историята на своя народ, старата и новата. Сякаш се стреми нищо да не пропусне.

Ето, ние вече сме на Стария площад в центъра на Дрезден. Точно тук, под нашия крак, струяха някога сребърни фонтани. Англическите и американските бомби ги заличиха. Да, заличиха ги, тъй като заличиха живота на десетки хиляди хора в ония ужасни дни — дванадесетатажната „Пресе Хауз“ — Дом на пресата. Там е редакцията на в.

Сградата на Дрезденския градски народен съвет и историческата кула със златната статуя на Август Силия.

къснатият наблизно трамваен път напомня за това място...

— А златната статуя горе, на оная кула — продължава разказа си Ханес — е на Август дер шарке (Август Силия), някогашен крал на Саксония. По време на бомбардировката тя се беше разтопила и подобно на пролятата кръв на невинно избитите, предимно жени и деца, се бе разлила по купола на кулата. Сега е възстановена.

И днес тази кула, запазила се по чудо от бомбения вихър, изправя изпълнени ръст, за да напомня на ония, които пренебрегват сега силата и могъществото на германската работническа класа.

Разглеждаме една от най-мнументалните сгради в Дрезден — сградата на Дрезденския градски народен съвет, където се намира и кулата със златната статуя на Август Силия, с чийто име твърде много е изпъстрена германската история. После отиваме там, където се твори легендата на нашите дни — дванадесетатажната „Пресе Хауз“ — Дом на пресата. Там е редакцията на в.

Изглед от центъра на Дрезден.

Окръжният комитет на БПФК във Велико Търново с присъствие събраха, че на 6 август т. г. след продължително боледуване почина другарят **ИЛИЯ АНГЕЛОВ ТЕРЗИЕВ**.
Роден на 10 юни 1896 година в Сомер в бедно семейство. Изпитал тежестите на капиталистическия гнет, той още след Първата световна война се наредил в редиците на борците за социализъм.
През периода 1941-44 година той се включил в съпротивителното движение като водач на партизаните.
Член на БКП от 1944 година. След победата на 9 септември 1944 г. той активно участвал в укрепването на народната власт и строителството на социализъм. Той е между първите пионери-учредители на ТКЗС.
Починал пред неговата светла памет!

Борба

Правилно да съхраняваме и използваме ловното оръжие

* Да не допуснем злополуки през ловния сезон
* Спазваме ли точка 68 от Наредбата на министъра на вътрешните работи

На 17 август родните поля отново ще се огласят от изстрели. Този ден с нетърпение очаква мнозина любители на ловния спорт в нашия окръг.

Практиката показва, че независимо от ежегодните указания и мерки, които се вземат по правилното съхранение и използване на ловното оръжие, в активния ловен сезон се допускат много злополуки и нещастия. Причините в основни линии са едни и същи — недооценка на факта, че се борави със смъртоносно огнестрелно оръжие. За какво друго ако не за престъпна небрежност говорим например случаят с ловца Богмил Димитров Сандулов от Свищов, който на 26 април т. г. оставил заредена ловната си пушка в колибата на лозето и то само месец, след като в оръжията бе пропусната нарочна проверка и инструктаж при какви условия следва да се пази оръжието. От това се възползувал 12-годишният му син Димитър. Той взел пушката и счупил, че е празна, а насочил към 7-годишния си брат, който убил.

Този и други случаи на неправилно съхранение на ловното оръжие и боеприпасите показва, че грубо се нарушава точка 68 от Наредбата на министъра на вътрешните работи, публикувана в ДВ бр. 45 от 11. VI. 68 г., където дословно е подчертано:

„Членовете на БЛРС съхраняват ловното си оръжие разглобено и заедно с боеприпасите го заключават в шкафови и сандъци, поставени в помещения, които са изолирани от достъп на други лица“. В тази приказка е съдържана точка 32 от Правилника за приложение. Закона за контрол над взривните вещества, оръжията и боеприпасите (ДВ бр. 45 от 11. VI. 1968 г.) трябва да се има предвид, че на всеки ловен се базирава да съхранява до 150 пълни патрони или 0.300 кг ловен барут.

При сега съществувания начин на колективни и групови ловове и особено при обичайните ловни трапези в полето често се стига до нежелателни последици. Окачва на заредено ловно оръжие или подпирането му по дърветата, край мястото на ловната трапеза са все предпоставки за злополуки и нещастия. Та нази именно при такава стрелба бе убит директорът на „Винпром“ в С. Сухиндол.

Някои „големи“ познавачи на оръжието използват и широко рекламираните предимства на барутни състави, несподобявани за ловно оръжие, при което последиците са скъпани ръце и избити очи. В последно време има случаи на раздуване и прискане цевите на съвсем ново оръжие. Причината се търси в аномална фабрикация, а не в опасните излизания от тютюна да се има предвид, че до такава последицата може да се стигне и в резултат на разпечатан се по време на стрелба не добре завит патрон, чиято челна капачка изпада в цевта. Обикновено това се случва с патрона от ливата. Затова е необходимо винаги, когато се произведат един-два изстрела с дясната цев, новото ѝ напълване да се извърши с патрона от лявата.

Известни са случаи, при които ловци са се самоубивали вследствие неправилно излизане от тютюна, качване на дървета със заредена пушка и пр. Тогава е за пред

СРЕД ПРИРОДАТА

И последния неделен ден стотици трудици се от Велико Търново прекараха сред природата. Прохладата и чистият въздух мамят през всеки почивен ден за излизане край красивите водопади, мастири и забележителни исторически местности.

Хубаво бе и край Капиновския водопад, в района на Килифаревския манастир, в местността Братя край Дебелец.

Внушителна група работници от Градския промкомбинат прекараха деня на излет до връх Бузлуджа. Те се изкачиха и на легендарната Шипка, посетиха и Дряновския манастир.

Гостите играха много активно и често застраваха вратата на Беров (1. Ак). В 18-та минута след удар на Августин (7. Д) гредата спаси вратата на студентите.

След почивката играта не се различава съществено от показаното през първата част — доминираха гостите и само пожертвувателната игра на студентския трапез не доведе до изравняване.

Едва в последните минути доминантите упражняха известен натиск и от дузпа Костов (11. Ак) уеши — 2:0 за „Академик“. Трябвало да се отбележи, че студентите играха без диспечера Разсолков, който бързоспорно се отрази на играта им.

П. Кирилов

УСПЕШЕН СТАРТ НА „ЛОКОМОТИВ“

Хубавото начало и постигнатият резултат зарадваха многобройните почитатели на „Локомотив“, излязали стадион „Д. Дюлгеров“. Въпреки това победата, която извоюваха срещу „Л. В. Волон“ (III), може да ни тласне към по-реални нави

НОВ ЛИТЕРАТУРНО-ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКИ ТРУД

Книгата на Розалия Ликова „Писатели и време“ е посветена на едни от най-актуалните въпроси на съвременната българска литература. Авторката подхожда научно към обектите на изследване, анализира творчеството на значителни съвременни белетристи и поети от философско-теоретичен аспект. Основният проблем, който обединява отделните части на книгата, е проблемът за времето като философско-научно понятие, навлязло широко и в естетическото художествено мислене. Ликова умело избягва механичните паралели между законите на науката и художественото мислене и упорито търси промените, настъпващи в естетическите възприятия при всяко по-голямо революционно изменение на научната представа за света.

Авторката поставя на солидна научна основа всички проблеми, произтичащи от художественото глътуване на времето и търси разрешението им в конкретни автори от съвременната ни литература и то в конкретни техни творби. По този начин изследователският ѝ труд добива характер на ценно, конкретно литературно изследване, осмислено със съвременни философско-теоретични особености.

Новата книга на Розалия Ликова представя интерес за по-широк кръг читатели поради разнообразието на проблемите и авторите, които изследва и поради своеобразното съчетание на философско-теоретичното и литературно-аналитичното отношение към най-актуални съвременни явления.

ВИСОКОПАТРИОТИЧЕН ПОЧИН

(Продължение от 1 стр.)

на общонародното начинание за превръщането на Велико Търново във важен исторически, културен и туристически град.

Импулс за участие на сънародниците ни в чужбина във възстановяване славната столица на Втората българска държава дадоха българите, които живеят и работят в Унгарската народна република. На масово събрание на 15 октомври м. г. в Будапеща те излязоха с призив до всички наши сънародници, които живеят и работят във и извън границите на Татковината да съберат средства за издигане монументален паметник на Патриарх Евтимий във Велико Търново. Благодарение на извършената огромна разяснителна работа от членовете на Българското културно-просветно дружество „Георги Димитров“ в Будапеща, прекрасната инициатива започна да дава обилни плодове.

Вчера в Общонародния коми

тет за развитие на Велико Търново пристигна радостна вест — получили се първите листове от подписката за набирание средства за построяване на монумента, който са изпратили нашите сънародници от Унгария. До 5 август 129 български семейства са внесли 79 100 форинта, което прави средно по 600 форинта от семейство или по 35 лева от семейство! Но това е само началото. В писмото си до Общонародния комитет дружеството изпраща съдържни поздравии до трудещите се от Велико Търново и оръжия и събличава, че подписката продължава „с пълна пара“.

Най-големите суми са записали Никола Н. Бочев и Марин Из. Караилев от Поликрайще — по 3000 форинта; Петко Джонгов, Тодор М. Тръвнев, Ангел А. Карапанчев, Александър П. Бундев, Цветко Хр. Йоргов (всички от Поликрайще) — по 2000 форинта. Две хиляди форинта е записал и Тодор Т. Киров от Драганово, а Димитър К. Куцаров от Поликрайще —

1500 форинта. Много градинари от Поликрайще, които работят и живеят в Унгарската народна република, са записали в подписката за построяване на паметника на Патриарх Евтимий по 1000 форинта. Ето и имената на някои от тях: Йордан Д. Мусев, Георги Д. Вълнев, Цветко Н. Тютюнков, Никола Хр. Бабаков. На драга воля по 1000 форинта за високопатриотичното дело са внесли Деню Григоров от Стражица, Марин Р. Маринов от Джулиница и много други.

Но дългият списък на дарителите не свършва дотук. В него четем имената на още десетки наши земляци, които работят и живеят в Унгарската народна република и са записали суми за построяването на паметника.

В този благороден почин участвуват и много наши сънародници, родени в близки и далечни окръзи, но сега работещи и живеещи в Унгария.

Н. КОТЕВ

СПОРТ ★ СПОРТ ★ СПОРТ ★ СПОРТ

Вее се флагът на футболния шампионат

Най-сетне настъпиха вълнуващите мигове на шампионата футбол. В неделя хиляди любители на футбола от оръжията приветстваха своите любимци, които встъпиха в новото първенство. Особено тържествено премина откриването в Свищов. На градския стадион пред близо 3000 почитатели на футбол председателят на футболната секция на дружество

„Академик“ Д. Желев поздравил състезателите от отборите на „Академик“ и „Доростол“ от Силистра и им пожела успешен старт. Сетне капитаните на двата отбора вдигнаха тържествено флага.

Кое е характерното за този кръг? Преди всичко коректната игра на нашите футболисти. И в четирите срещи няма отстранен състезател или пък непри

стойни прояви от зрителите, а това е указание, че футболните секции са направили необходимо за създаване на вярна творческа обстановка по футболните терени. С победа още в дебюта се поздравиха студентите от Свищов и локомотивци от Г. Оряховица. Естествено, не може и да се очаква още в първия кръг, в началото, всичко да бъде в ред. Отборите не набират скорост и в хода на самия шампионат. Слабата резултатност се е оказала особено решителна за загубите на левскарите и етърпи. Велико-търновчани са играли при неблагоприятни условия — маломебно, неудобно игрище, грубост от страна на домакините. Но... все пак техен противник бе един нов член на групата без особени претенции!

Пред нас са още десетки срещи. Всичко едновременно започва. Нека се надяваме, че през следващата седмица равновесната се бъде по-радостна, че победите на нашите футболисти ще бъдат по-изразителни!

Ал. Чантаров

Нашите отбори в „Б“ РФГ

„АКАДЕМИК“ (Св) — „ДОРОСТОЛ“ (Сс) 2:0
„ЛОКОМОТИВ“ (Го) — „П. ВОЛОВ“ (Ш) 2:0
„ЛЕВСКИ“ (Ляс) — „СЕПТЕМВРИ“ (Сф) 0:1
„ЛОКОМОТИВ“ (Мездра) — „ЕТЪР“ (ВТ) 1:0

ПОБЕДАТА НЕ ДОКЕСЕ МНОГО РАДОСТ

Пред многобройна публика на градския стадион в Свищов местният „Академик“ стартира във футболния мач срещу „Доростол“ (Силистра). След едно силно начало и серия от атаки, в 7-та минута Девков (9. Ак) откри резултата. И може би само дотук свърши хубавото, на което бяха свидетели зрителите.

Гостите играха много активно и често застраваха вратата на Беров (1. Ак). В 18-та минута след удар на Августин (7. Д) гредата спаси вратата на студентите.

След почивката играта не се различава съществено от показаното през първата част — доминираха гостите и само пожертвувателната игра на студентския трапез не доведе до изравняване.

Едва в последните минути доминантите упражняха известен натиск и от дузпа Костов (11. Ак) уеши — 2:0 за „Академик“. Трябвало да се отбележи, че студентите играха без диспечера Разсолков, който бързоспорно се отрази на играта им.

П. Кирилов

15 СЕКУНДИ ПРЕДИ КРАЯ

Тогава падна фаталният гол, който донесе ценна победа на футболните от „Локомотив“ (Мездра) срещу гостуващия „Етър“ (ВТ). В представящата се този ден отлична защитна линия на етърци се получи първата и за съжаление решаваша пукнатина — насочена в на казенното поле топка можеше да го да бъде отбита и от Ценов, и от Т. Маринов и накрая отразена от Тарпанов (оше в 20-та минута той замени контузения сериозно сенишност помощ — в местната болница), но... това не стана, и 1:0 за домакините след остър удар на Димитров (9. Лок).

Етърци не скупиха да отразят на пълно и ефикасно силния натиск на дебитантите в групата, които намери израз в много твърда, груба игра. В средата Здр. Алексков изпълни тренировъчните указания и през 90-те минути имаше върховенство за ориентация. Малко бяха и създадените голове положение — удар на Петрунов се отрази от гредата, на два пъти опасност за домакините създаде с типичните си прояви Тр. Конев.

Иван Трайков

НЕОПОЛЗОТВОРЕН ПРЕВЕС

Една хроническа слабост се прояви още в първия мач в отбора на левскарите — непростран натиск, липса на завършващи удари и много пропуски. Може би отстъпването на двама основни титулярни (Маринов, Велков) даде своето отразение върху цялата концепция на играта на домакините. Освен това през по-голямата част на състезанието не бяха използвани играчите от левия фланг (М. Генев), а се прекариваше с играта надясно. Това бе един шаблон — лесна догма за твърдата защита на „Септември“ (Сф).

Гостите от София разчитаха предимно на контраатаки и в 78-та минута след грешка на Горанов (Л. Лев) на Иванков (7. С) се уде за реализиране единствения гол на мача.

Левскарчани хвърляха всички това бе само един стихнен, неоползотворен натиск.

Ал. Петров

ВОДНИТЕ СПАСИТЕЛИ — „В ТРЕВОГА“

На плувния басейн при ДИП „В. Мавриков“ във Велико Търново в неделя се състояха първите демонстрационни състезания по водно спасяване. Участваха младежи, обучени в курсовете на комисията по водно спасяване при Окръжния комитет на БЧК. Многобройните зрители наблюдаваха с интерес богатия арсенал на знания и сърцестост в борба за спасяване на застрашени от удавяне хора, демонстрирани от спасителите: за правилно

и спешно придвижване към давящите се, съживителни мероприятия и др.

Пионери и чавдарчета демонстрираха лошата шега — внезапно бутане във водата и оказване на своевременна помощ.

Тази интересна инициатива на великотърновските червенокръстци се превърна в нагледен урок не само по ефикасна борба с нещастните случаи, но и... за предпазване от удавяне.

Д-р Ив. Тумбев

НА БРИГАДА КРАИ СВИЩОВ

На археологическия обект Нове край Свищов, под ръководството на Розин Илиев и Енвер Рашидов — студенти от ВПИ „Братя Кирил и Методий“ — Велико Търново, през юли и август работи бригада от кръжона по архео

логия при Павлиненското читалище.

Особено се проявиха Ламбев, Бориславов, Александаров, Ванков, Гърбов, Тонев, Йорданов, Живков, Киров.

Димитър Ботев

ТЕЛЕВИЗИЯ

ВТОРНИК — 13. VIII.
19.00 Новини; 19.10 За младежта: „Скорост 68“; 19.30 Реклами; 19.50 Лека нощ, деца!; 20.00 По света и у нас; 20.20 Телевизионен оперен театър; „Рита“ — едноактна опера от Г. Донинети; 21.00 Документален филм; 21.30 Интервю: „Тайните на материята“ — предаване от Москва; 21.45 „Много стари и двамата“ — полска киноновела; 22.15 Новини.

СРЯДА — 14. VIII.
19.00 Новини; 19.10 За юношите — камерен концерт; 19.30 Късметъжен филм; 19.50 Лека нощ, деца!; 20.00 По света и у нас; 20.20 Политически коментар; 20.30 „Гренада, Гренада, моя Гренада“ — документален филм за Испанската гражданска война; 21.40 „Именити светски музиканти“; Тихон Хренников — филм; 22.10 Новини.

ЧЕТВЪРЪК — 15. VIII.
18.50 Новини; 19.00 „Прогрес“ — интервизионен журнал за новости в науката и техниката; 19.20 За Народната армия; „Владаяска страдания“; 19.50 Лека нощ, деца!; 20.00 По света и у нас; 20.20 „Семена в брадлите“ — концерт народна музика; 21.10 Вечен календар; — български игрален филм; 22.30 „Напътна земя хубава“ — филм; 22.40 Новини.